

Úvod	9
1. Význam správné řeči	17
1.1 Kulturní hledisko	20
1.2 Sociální hledisko	21
1.3 Význam správné výslovnosti v procesu edukace. Vztah výslovnosti, čtení a psaní	23
1.4 Význam správné výslovnosti v procesu pracovního uplatnění, kariéry člověka	25
1.5 Hlasová a řečová (individuální a národní) kultura. Výslovnost a rétorika	26
1.6 Zdravotnické hledisko	27
1.7 Sebepojetí a sebehodnocení člověka s narušenou výslovností	27
2. Vývoj řeči dítěte jako základní rámec vývoje výslovnosti	31
2.1 Fylogeneze řeči	31
2.2 Ontogeneze řeči a interpretace stadií vývoje řeči	35
2.2.1 Výklad psychologicko-lingvistický	35
2.2.2 Interpretace stadií vývoje řeči	37
2.2.3 Role a obraz jazykových rovin ve vývoji řeči	49
2.3 Výskyt, příčiny, stupně, klasifikace a typy narušeného vývoje řeči v populaci dětí	52
2.4 Komplexní diagnostika narušeného vývoje řeči	60
2.5 Narušený vývoj řeči v konceptu psychomotorického a sensorického vývoje dítěte	62
2.6 Sensorické a mentální podmínky vývoje řeči a výslovnosti	75
2.6.1 Zrak a vývoj řeči a výslovnosti	75
2.6.2 Sluch a vývoj řeči a výslovnosti	77

2.6.3 Myšlení řeč a výslovnost	86
2.6.4 Vývoj řeči u dětí s mentální retardací	87
2.7 Současné koncepce dysfázie	92
2.7.1 Nástin problematiky	92
2.7.2 Vývoj názorů na dětskou nemluvnost	93
2.7.3 Vývojová dysfázie	96
2.8 Některé komplexní přístupy při narušeném vývoji řeči	101
2.9 Význam teorie připoutání pro práci s rodinou a teorie vztahové vazby	108
3. Fyziologický a sociální základ výslovnosti	119
3.1 Mluvní technika: dýchání, fonace a artikulace	119
4. Nesprávná a vadná výslovnost	127
5. Příčiny a výskyt dyslalie v populaci	129
6. Vývoj výslovnosti, prevence vad a poruch výslovnosti a projevy dyslalie	135
7. Diagnostika dyslalie	139
7.1 Klasifikace dyslalie podle příčin	140
7.2 Klasifikace dyslalie podle stupně	141
7.3 Logopedická diagnostika	142
8. Vyvozování hlásek a korekce nesprávně a patologicky tvořených hlásek českého jazyka	147
8.1 Management vyvozování hlásek	150
8.2 Fonetická klasifikace samohlásek českého jazyka	152
8.3 Vyvozování a korekce samohlásek českého jazyka	155
8.3.1 Metodika tvoření samohlásky „A“, „Á“	155
8.3.2 Metodika tvoření samohlásky „E“, „É“	161
8.3.3 Metodika tvoření samohlásky „I“, „Y“, „Í“, „Ý“	165
8.3.4 Metodika tvoření samohlásky „O“, „Ó“	169
8.3.5 Metodika tvoření samohlásky „U“, „Ú“	172
8.4 Vyvozování a korekce souhlásek českého jazyka	175
8.4.1 Metodika tvoření a korekce souhlásky „P“	179
8.4.2 Metodika tvoření a korekce souhlásky „B“	183
8.4.3 Metodika tvoření a korekce souhlásky „M“	187
8.4.4 Metodika tvoření a korekce souhlásky „F“	190
8.4.5 Metodika tvoření a korekce souhlásky „V“	193
8.4.6 Metodika tvoření a korekce souhlásky „T“	196
8.4.7 Metodika tvoření a korekce souhlásky „D“	200

8.4.8 Metodika tvoření a korekce souhlásky „N“	203
8.4.9 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Ť, Ď, Ň“	205
8.4.10 Metodika tvoření a korekce souhlásky „S“	208
8.4.11 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Z“	215
8.4.12 Metodika tvoření a korekce souhlásky „C“	218
8.4.13 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Š“	221
8.4.14 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Ž“	224
8.4.15 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Č“	227
8.4.16 Metodika tvoření a korekce souhlásky „R“	229
8.4.17 Metodika tvoření a korekce souhlásky „Ř“	236
8.4.18 Metodika tvoření a korekce souhlásky „L“	240
8.4.19 Metodika tvoření a korekce souhlásky „J“	243
8.4.20 Metodika tvoření a korekce souhlásky „K“	246
8.4.21 Metodika tvoření a korekce souhlásky „G“	249
8.4.22 Metodika tvoření a korekce souhlásky „CH“	251
8.4.23 Metodika tvoření a korekce souhlásky „H“	254
9. Logopedické sondy a možnosti jejich využití v logopedické praxi	259
Závěr	267
Příloha: Metodický pokyn MŠMT	269
Terminologický slovník	277
Literatura	285
Věcný rejstřík	289